

UCHWAŁA Nr 127 RADY MINISTRÓW

z dnia 22 maja 1965 r.

w sprawie zasad realizacji budownictwa mieszkaniowego przez państwowe zakłady pracy i prezydium rad narodowych.

W celu

- zapewnienia mieszkań dla podstawowej kadry zakładów pracy; zwłaszcza budowanych i rozbudowywanych kluczowych zakładów przemysłowych,
- poprawy warunków mieszkaniowych pracowników zakładów pracy, którzy nie mają możliwości poniesienia kosztów budowy mieszkania spółdzielczego,
- umożliwienia prezydium rad narodowych zaspokajania potrzeb mieszkaniowych niektórych kategorii osób,

Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. Państwowe budownictwo mieszkaniowe typu miejskiego może być realizowane jako budownictwo mieszkaniowe:

- 1) resortowe,
- 2) zakładowe,
- 3) rad narodowych.

I. Resortowe budownictwo mieszkaniowe.

§ 2. 1. Resortowe budownictwo mieszkaniowe może być realizowane przez państwowe zakłady pracy, zwłaszcza zwiększające zmienność pracy, lub przez budowane i rozbudowywane zakłady przemysłowe w ramach nakładów inwestycyjnych ministerstw (urzędów centralnych) bądź rad narodowych, w zależności od podporządkowania zakładu pracy.

2. Resortowe budownictwo mieszkaniowe jest finansowane ze środków przewidzianych w planach sfinansowania inwestycji jednostek państwowych.

3. Szczegółowe zasady finansowania resortowego budownictwa mieszkaniowego określają odrębne przepisy.

§ 3. Resortowe budownictwo mieszkaniowe jest realizowane w formie zakładowych domów mieszkalnych.

§ 4. 1. Zakładowe domy mieszkalne, wybudowane w ramach resortowego budownictwa mieszkaniowego, są przeznaczone na mieszkania służbowe dla pracowników:

- 1) stanowiących podstawową kadre budowanych i rozbudowywanych zakładów pracy oraz zakładów, zwiększających zmienność pracy,
- 2) wchodzących w skład pogotowia produkcyjnego lub technicznego,
- 3) służby liniowej przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe”, niektórych grup pracowników służby łączności, służby zdrowia i oświaty,
- 4) przenoszonych służbowo z innych miejscowości oraz dla zamiejscowych absolwentów,
- 5) których charakter pracy wymaga zajmowania lokalu mieszkalnego w określonym budynku,
- 6) innych kategorii pracowników, określonych przez Ministra Gospodarki Komunalnej na wniosek zainteresowanego ministra.

2. Kryteria przydziału mieszkań służbowych w zakładowych domach mieszkalnych, wybudowanych w ramach resortowego budownictwa mieszkaniowego, ustalają odrębne przepisy o zasadach przydziału mieszkań w latach 1966—1970.

II. Zakładowe budownictwo mieszkaniowe.

§ 5. 1. Zakładowe budownictwo mieszkaniowe może być realizowane przez państwowe zakłady pracy podporządkowane organom centralnym lub terenowym, posiadające zakładowe fundusze mieszkaniowe.

2. Zakładowe budownictwo mieszkaniowe jest realizowane w ramach nakładów inwestycyjnych planu terenowego i finansowane ze środków zakładowych funduszy mieszkaniowych.

3. W celu przyspieszenia budowy zakładowych domów mieszkalnych środki zakładowych funduszy mieszkaniowych mogą być uzupełniane kredytem bankowym, udzielanym przez bank pod przyszłą akumulację tych środków.

§ 6. 1. Zakładowe budownictwo mieszkaniowe jest realizowane w formie zakładowych domów mieszkalnych.

2. Kilka zakładów pracy może wspólnymi środkami zakładowych funduszy mieszkaniowych wybudować międzyzakładowy dom mieszkalny, w którym lokale są przeznaczone na mieszkania służbowe dla pracowników tych zakładów, w proporcji odpowiadającej środkom wydatkowanym na budowę domu.

§ 7. 1. Zakładowe domy mieszkalne, wybudowane w ramach zakładowego budownictwa mieszkaniowego, są przeznaczone na mieszkania służbowe dla pracowników:

- 1) mieszkających w najtrudniejszych warunkach, a nie mających możliwości poniesienia kosztów budowy mieszkania spółdzielczego, zwłaszcza dla pracowników o długoletnim stażu pracy,
- 2) przenoszonych służbowo z innych miejscowości i zamiejscowych absolwentów,
- 3) których charakter pracy wymaga zajmowania lokalu mieszkalnego w określonym budynku.

2. Kryteria przydziału mieszkań służbowych w zakładowych domach mieszkalnych, wybudowanych w ramach zakładowego budownictwa mieszkaniowego, ustalają odrębne przepisy o zasadach przydziału mieszkań w latach 1966—1970.

III. Warunki przydziału mieszkań w zakładowych domach mieszkalnych.

§ 8. 1. Warunkiem przydziału mieszkania w zakładowym domu mieszkalnym, wybudowanym w ramach resortowego lub zakładowego budownictwa mieszkaniowego, jest wniesienie przez pracownika wkładu mieszkaniowego. Wysokość wkładu mieszkaniowego jest określona na zasadach obowiązujących przy ustalaniu kaucji wpłacanej przy otrzymaniu mieszkania z budownictwa rad narodowych. Pracownik otrzymujący mieszkanie pokrywa również koszt nabycia wanny z baterią oraz pieca kąpielowego (gazowego, kolumnowego-węglowego), jeżeli urządzenia te zostały zainstalowane w przydzielonym mu lokalu.

2. Pracownicy, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 2 i 5 oraz § 7 ust. 1 pkt 3, są zwolnieni od obowiązku wniesienia wkładu mieszkaniowego.

3. W razie przydziału mieszkań dla pracowników przenoszonych służbowo, zakład pracy ponoszący koszty prze-

niesienia służbowego może w uzasadnionych wypadkach dokonać również wpłaty wkładu mieszkaniowego za tych pracowników ze środków tego zakładu.

§ 9. 1. Tryb przydziału mieszkań w zakładowych domach mieszkalnych wybudowanych w ramach resortowego i zakładowego budownictwa mieszkaniowego określają odrębne przepisy w sprawie zasad przydziału mieszkań w latach 1966—1970.

2. O przydziale mieszkania służbowego w zakładowym domu mieszkalnym dla pracowników wymienionych w § 4 ust. 1 i § 7 ust. 1 pkt 2 i 3 decyduje kierownik zakładu pracy w porozumieniu z radą zakładową.

3. O przydziale mieszkania służbowego w zakładowych domach mieszkalnych dla pracowników określonych w § 7 ust. 1 pkt 1 decyduje w drodze uchwały rada zakładowa w porozumieniu z kierownikiem zakładu pracy.

IV. Obsługa inwestycyjna budownictwa mieszkaniowego państwowych zakładów pracy.

§ 10. 1. Inwestycje mieszkaniowe państwowych zakładów pracy realizowane są przez służby inwestycyjne rad narodowych w trybie zastępstwa inwestycyjnego.

2. Zasady obsługi inwestycyjnej budownictwa mieszkaniowego i urządzeń towarzyszących, realizowanych na wspólnych osiedlach, określają przepisy w sprawie planowania, finansowania i realizacji inwestycji wspólnych.

3. Minister Gospodarki Komunalnej na wniosek zainteresowanego ministra ustali dla określonych wypadków odstępstwa od zasady, o której mowa w ust. 1.

V. Budownictwo mieszkaniowe rad narodowych.

§ 11. Budownictwo mieszkaniowe rad narodowych jest realizowane w ramach nakładów inwestycyjnych planu terenowego ze środków miejskich i powiatowych funduszy mieszkaniowych.

§ 12. Zasady tworzenia miejskich i powiatowych funduszy mieszkaniowych oraz przeznaczania środków zgromadzonych na rachunkach tych funduszy ustalają odrębne przepisy.

§ 13. 1. Zakłady pracy mogą przekazywać prezydiom właściwych rad narodowych za ich zgodą środki finansowe oraz nakłady inwestycyjne na budowę mieszkań we wspólnych budynkach w ramach budownictwa mieszkaniowego rad narodowych dla pracowników tych zakładów.

2. Mieszkania, o których mowa w ust. 1, są przydzielane pracownikom skierowanym przez zakład pracy.

§ 14. Przeznaczenie mieszkań z budownictwa rad narodowych oraz zasady ich przydziału regulują odrębne prze-

pisy w sprawie zasad przydziału mieszkań w latach 1966—1970.

VI. Spółdzielcze budownictwo resortowe i zakładowe.

§ 15. 1. Budownictwo mieszkaniowe, o którym mowa w § 2 i 5, może być realizowane jako spółdzielcze budownictwo resortowe lub zakładowe.

2. Zasady realizacji i finansowania spółdzielczego budownictwa resortowego i zakładowego ustalają przepisy w sprawie zapewnienia warunków dalszego rozwoju spółdzielczego budownictwa mieszkaniowego.

VII. Przepisy końcowe.

§ 16. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w porozumieniu z Ministrami: Gospodarki Komunalnej, Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Finansów przedstawi Komitetowi Ekonomicznemu Rady Ministrów w terminie do dnia 30 czerwca 1965 r. projekt średnich dyrektywnych inwestorskich kosztów jednostkowych dla uspołecznionego budownictwa mieszkaniowego na lata 1966—1970.

§ 17. Przeznaczenie oraz zasady realizacji mieszkań z budownictwa mieszkaniowego podejmowanego w ramach planu inwestycyjnego i funduszu mieszkaniowego Ministerstwa Obrony Narodowej i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych regulują odrębne przepisy.

§ 18. Tracą moc:

- 1) uchwała nr 64 Rady Ministrów z dnia 15 marca 1958 r. w sprawie budownictwa zakładowych domów mieszkalnych i zarządzania nimi (Monitor Polski z 1958 r. Nr 26, poz. 155 i z 1960 r. Nr 39, poz. 194),
- 2) uchwała nr 383 Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1960 r. w sprawie ustalenia kosztów jednostkowych w budownictwie mieszkaniowym,
- 3) uchwała nr 17 Rady Ministrów z dnia 15 stycznia 1963 r. w sprawie realizacji oszczędnego budownictwa mieszkaniowego w latach 1963—1965.

§ 19. Wykonanie uchwały porucza się Ministrom Gospodarki Komunalnej i Finansów oraz wszystkim ministrom (kierownikom urzędów centralnych) i prezydiom wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 20. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1966 r., z wyjątkiem § 15 i 16, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz